

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Savcun Tatiana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Savcun împotriva lui Iurie Savcun și Nataliei Savcun cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Natalia Savcun, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015 în partea admiterii pretenției Tatianei Savcun împotriva Nataliei Savcun cu privire la repararea prejudiciului material cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în această parte, în rest hotărârea primei instanțe de admitere a acțiunii a fost menținută și deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 prin care au fost încasate cheltuielile de judecată,

c o n s t a ț ă

La 29 decembrie 2014, Tatiana Savcun a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Savcun și Natalia Savcun cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta Tatiana Savcun a indicat că Natalia Savcun și Iurie Savcun au înregistrat căsătoria la 11 octombrie 1991, iar prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 septembrie 2009 căsătoria a fost desfăcută, divorțul fiind înregistrat în Registrul de stare civilă la 29 aprilie 2005 .

Susține că, la 26 aprilie 2005, cu trei zile înainte de înregistrarea divorțului la oficiul stării civile, Natalia Savcun și Iurie Savcun au dobândit apartamentul nr. 8 situat pe str. I. Creangă 70, mun. Chișinău, iar la 14 decembrie 2010 au procurat casa de locuit, terenul aferent și anexa gospodărească situată pe str. Decebal 86, or. Durlești, mun. Chișinău în schimbul apartamentului menționat.

Afirmă că în scopul restituirii datoriilor acumulate, Iurie Savcun a transmis prin tranzacție de vânzare-cumpărare reclamantei bunul imobil, terenul aferent cu construcții locativă și anexă, situat pe str. Decebal 86, or. Durlești, mun. Chișinău, care de fapt și a investit unilateral în tranzacțiile de vânzare-cumpărare a imobilelor nominalizate cât și în reparația lor.

Indică că, ulterior relațiile dintre Natalia Savcun și Iurie Savcun s-au înrăutățit și Natalia Savcun a depus acțiune în instanța de judecată cu privire la partajul averii proprietate comună în devălmășie, anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil, radierea dreptului de proprietate a Tatianei Savcun din Registrul de proprietat și recunoașterea bunului imobil ca proprietate comună în devălmășie și partajarea acestuia a câte ½ cotă-parte ideală pentru fiecare dintre părți.

Menționează că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014, devenită irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2014, a fost respins apelul lui Savcun Iuri și Savcun Tatiana și admis apelul Nataliei Savcun, casată în parte hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 07 decembrie 2012 cu emiterea unei noi hotărâri în această parte prin care a fost admisă cererea și recunoscut dreptul de proprietate al Nataliei Savcun și lui Iuri Savcun la câte ½ cotă-parte ideală din terenul, casa de locuit și construcția accesorie situată pe str. Decebal 86, or. Durllești, mun. Chișinău, a fost recunoscut nul contractul nr. 1136 din 04 aprilie 2012 încheiat între Iuri Savcun și Tatiana Savcun de vânzare-cumpărare a terenului, casei de locuit și construcției accesorii situate pe str. Decebal 86, or. Durllești, mun. Chișinău cu aducerea părților în poziția inițială și a fost menținută hotărârea primei instanțe în partea recunoașterii dreptului de proprietate al Nataliei Savcun la 25 % cotă-parte din capitalul social în SRL „Iursal” și partajarea bunurilor mobile proprietate comună a lui Iuri Savcun și Natalia Savcun.

Invocă Savcun Tatiana că, anume dânsa și rudele lui Iurie Savcun au contribuit la procurarea apartamentului nr. 8 situat pe str. Ion Creangă 70, mun. Chișinău cât și la procurarea ulterioară a casei de locuit, terenului aferent și anexei gospodărești situate pe str. Decebal 86, or. Durllești, mun. Chișinău, astfel Iurie Savcun și Natalia Savcun datorează cet. Tatiana Savcun valoarea integrală a bunului imobil casa de locuit, terenul aferent și anexa gospodărească situate pe str. Decebal 86, or. Durllești, mun. Chișinău, care după îmbunătățirile aduse constituie 1 500 000 lei.

Cere Savcun Tatiana compensarea din contul lui Savcun Iurie în beneficiul său a sumei de 750 000 lei cu titlu de prejudiciu material și din contul Nataliei Savcun în beneficiul său a sumei de 750 000 lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă.

Instanța de fond a ajuns la concluzia temeinicii acțiunii, în condițiile în care Savcun Iurie și Savcun Natalia au fost recunoscuți prin hotărâre judecătorească irevocabilă proprietari devălmași ai imobilului în litigiu, astfel aceștea urmează să achite Tatianei Savcun valoarea bunului imobil procurat în exclusivitate de către ultima.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de către Savcun Natalia, casată hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015 în partea admiterii pretenției Tatianei Savcun împotriva Nataliei Savcun cu privire la încasarea sumei de 750 000 lei și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a pretenției. În rest hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015 a fost menținută.

Instanța de apel nu a identificat dovada existenței prejudiciului în cuantumul solicitat de către Tatiana Savcun, nici cea în baza căreia Tatiana Savcun ar fi transmis lui Iurie Savcun și Natalia Savcun suma de 1 500 000 lei, astfel acțiunea Tatianei Savcun împotriva Nataliei Savcun a respins-o ca neîntemeiată, iar reieșind din faptul că Iurie

Savcun nu a contestat hotărârea primei instanțe instanța de apel a menținut acțiunea în această parte.

Prin decizia suplimentară din 17 noiembrie 2016 a fost admisă cererea Nataliei Savcun și încasate din contul Tatianeii Savcun în beneficiul Nataliei Savcun cheltuielile de judecată în sumă de 13 000 lei compuse din taxa de stat achitată pentru examinarea cauzei în instanța de apel în mărime de 8000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

La 09 august 2017, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Savcun Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015.

În susținerea recursului Savcun Tatiana a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărîrilor instanței de apel.

De asemenea a indicat că, instanțele urmau să stabilească care a fost contribuția Nataliei Savcun la procurarea bunului imobil, or Natalia Savcun nu a demonstrat instanței sursa financiară de care a dispus la data procurării imobilelor, iar luând în considerare împrumuturile efectuate de Iurie Savcun de la rude în perioada procurării imobilelor, consideră că există prerogativa angajării răspunderii delictuale.

La 24 octombrie 2017, în adresa intimă Nataliei Savcun a fost expediată copia recursului declarat de către Savcun Tatiana cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 01 decembrie 2017 Savcun Natalia a depus referință, solicitând declararea recursului ca inadmisibil, în motivarea acestuia invocând că recurenta a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 1 500 000 lei, fără a prezenta vreo probă confirmativă în acest sens.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Savcun Tatiana este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Savcun Tatiana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei Savcun Tatiana precum că instanțele urmau să stabilească care a fost contribuția Nataliei Savcun la procurarea bunurilor imobile – apartamentului nr. 8 situat pe str. Ion Creangă 70, mun. Chișinău și casei de locuit din str. Decebal 86, or. Durlești, mun. Chișinău, iar Natalia Savcun să demonstreze sursa financiară de care a dispus la data procurării imobilelor, deoarece bunurile imobile menționate au fost recunoscute drept proprietate comună în devălmășie a foștilor soți printr-o hotărâre de judecată irevocabilă, astfel acest fapt are puterea lucrului judecat și nu se cere a fi dovedit, la caz prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014, devenită irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2014.

Cât privește argumentul recurentei precum că există prerogativa angajării răspunderii delictuale a Nataliei Savcun, această afirmație este pur declarativă, neexistând probe pertinente în acest sens care ar dovedi întrunirea elementelor constitutive ale faptei de delict civil.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Savcun Tatiana ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Savcun Tatiana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton